

Sònia Moll Gamboa, a l'esquerra i somrient, conduint un taller de poesia ARXIU

que, en una de les imatges més escruixidores, “li va caure el cap” i se subjecta d’un fil “lànguid, / sobre l’espatlla dreta”. Per això, de vegades tant de dolor provoca fins l’absència de les paraules, sadolla de negror i pena com acaba al final de les jornades en què sobreposar-s’hi esdevé una tasca titànica: “Pesa la lluna que em fa callar avui / amb una mordassa blanca xopa de formol / i em deixa sense versos, / sense esclatxes, / sense sang.”

Una concreció que sacseja el lector

Com dèiem, Sònia Moll aconsegueix al seu nou llibre una concreció temàtica que sacseja el lector, però ho fa teixint el discurs amb una atmosfera d’“olor inconfusible / de coses tristes” i amb l’ajut d’imatges que, llibre rere llibre, van creant un món literari propi ben identificable: l’oceà que separa les dues terres familiars, el recer de l’illa de Menorca, l’aigua de la vida i la mort, els laberints de la memòria i l’existència... També hi ajuda una constant depuració de la llengua, simplificant-la –no pas empobrint-la–, i alternant poemes llargs amb breus; sempre sintètics, això sí, amb versos de poca extensió, i un dels millors assoliments d’aquesta nova entrega: la musicalitat constant i dringant de tots ells. Si la temàtica ens els imposa, el fet que en llegir-los es vagi instal·lant en el lector la sensació d’una continuïtat sonora ens recorda que el dolor també pot ser –i ha de ser– transmès no només amb grans laments.

Fins i tot quan, en la tercera part del llibre, l’autora s’atansa a la idea de Déu, ho fa des d’una perspectiva molt terrenal, arrelada a la pell del viure quotidià. Perquè, malgrat el desencís i el dolor arrelat en els seus versos, la veu poètica intueix que Déu –encarnació del misteri de la vida– es troba en algun lloc, “just quan no mires”. Per això, el nostre motiu principal és *Esdevenir camí*, tot i que perdem les sabates i hàgim d’anar descalços durant una bona part del trajecte. Al capdavall, en el laberint de la vida “trobar la sortida / no deu ser tan important com et penses”. *

Olor de coses tristes

Com si es tractés de cercles concèntrics que en comptes d’expandir-se busquen el nucli de la pedra llançada al riu, la poesia de Sònia Moll Gamboa (Barcelona, 1975) ha anat avançant cap a una concreció temàtica que tentineja amb gust i delicadesa entre el lirisme poètic i el descarnament sentimental.

Si els seus lectors habituals ja intuïem a *Non si male nunc* (Viena, 2008) i *Creixen malgrat tot les tulipes* (Viena, 2013) el neguit que li provocava la malaltia de la mare, si ja érem testimonis dels desgavells sentimentals que l’assetjaven, a *I Déu en algun lloc* pren aire –malgrat l’*Asma*: “És antinatural / ofegar-me sola”– i s’hi encara sense temor, o al-

menys amb valentia: un dels poemes ho concreta amb l’explícit *Alzheimer*, i ens parla de les petites morts que provoca en la tan enyorada figura de la mare, perduda en el laberint de la ment (“i ja no vull saber / de quin color és la mort que em toca plorar avui”).

Precisament, la primera part s’anomena *El cel del laberint*, títol que ens dona a entendre que, malgrat la duresa i l’esqueix que suposa el comiat d’una persona que va desaparèixer lentament, també hi ha lloc per a la bellesa i el futur: “Tots els laberints tenen cel, / i alguns, fins i tot, / tenen terrasses / des d’on es pot veure un tros de mar.” La mare, tan “petita” que “no saps com créixer / per sostenir-la”, és com aquest *Regal d’Itàlia*, aquesta nina

I DÉU EN ALGUN LLOC
Sònia Moll Gamboa
Editorial:
Cafè Central / Eumo
Vic, 2014
Pàgines: 80
Preu: 17 euros

CIÈNCIA DAVID BUENO I TORRENS

Tot el que cal saber sobre la migranya

Les cefalees –el mal de cap, per entendre’ns–, són el motiu principal de consulta a qualsevol servei de neurologia, i la migranya és la cefalea que s’atén més freqüentment. Una de cada sis consultes al metge de família és per aquesta causa. Què és, la migranya? Com s’origina? Són iguals totes les migranyes? Quin tractament tenen? Hi ha tractaments eficaços per als nens? Com hi influeixen l’estrès, el son, l’alimentació, la menstruació, el consum d’alcohol i de cafè i els esports? En els darrers quinze anys s’han produït grans avenços en el coneixement i el tractament de les migranyes, que els profes-

sionals van aplicant però que els pacients, i les persones que hi conviuen, sovint, desconeixen.

Per acostar aquests descobriments al públic no especialitzat, Robert Belvís i Carles Roig han escrit *Migranya. Tot el que has de saber si en pateixes*. Belvís és neuròleg i treballa de coordinador del servei de neurologia de l’Hospital Quiron Dexeus, i Roig és cap clínic de neurologia de l’Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i professor de neurologia a la

MIGRANYA
Robert Belvís i
Carles Roig
Editorial: Angle
Barcelona, 2014
Pàgines: 144
Preu: 15,50 euros

facultat de Medicina de la UAB. El llibre –que forma part d’una col·lecció anomenada *Inspira Salut* que inclou altres títols com per exemple un sobre l’ictus– comença plantejant què és la migranya i qui hem de consultar quan pensem que en tenim, i va desgranant poc a poc tots els racons d’aquesta patologia.

Escrit de manera rigorosa i planera, és un llibre molt útil per entendre la migranya, tant per a aquelles persones que en tenen de manera esporàdica o continuada, com per als que no, especialment si hi conviuen, atès que no sempre és fàcil posar-se en la pell dels afectats. *